

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.IV.30.629/2011/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Farkas Csaba ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe; Cg.;; adószám:) felperesnek a - Dr. Gaál Zsolt ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen kölcsöntartozásból eredő követelése megfizetése iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. május 26. napján meghozott 1.G.40.118/2010/27. számú ítélete ellen az alperes által 28. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, a következőképpen változtatja meg;

Az ítéletnek az alperest a felperes javára 1 735 604 (Egymillió-hétszázharmincötezer-hatszáznégy) Ft és annak 2009. február 29-től a kifizetés napjáig járó évi 19,5 %-os késedelmi kamatot, valamint 1 %-os kezelési költség és 19 526 (Tizenkilencezer-ötszázhuszonhat) Ft lejárt ügyleti kamat, valamint annak 2009. május 29-től a kifizetés napjáig járó évi 6 %-os késedelmi kamata 15 napon belül történő megfizetésére kötelező rendelkezését helybenhagyja.

Az alperes további marasztalásának tőkeösszegét 2 882 373 (Kettőmillió-nyolcszáznyolcvankettőezer-háromszázhetvenhárom) Ft-ra l e s z á l l í t j a, amely összeg után köteles az alperes 2009. szeptember 15-től a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegével egyező késedelmi kamatot is 15 napon belül megfizetni.

Az alperes által a felperes javára 15 napon belül megfizetendő elsőfokú (rész)perköltség összegét 565 700 (Ötszázhatvanötezer-hétszáz) Ft-ra l e s z á l l í t j a.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 50 000 (Ötvenezer) Ft összegű másodfokú (rész)perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az állami adóhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 173 000 (Egyszázhetvenháromezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a 2011. május 26. napján meghozott 27. sorszámú ítéletében arra kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek egyrészt 1 735 604 Ft tőkét, valamint 19 526 Ft lejárt ügyleti kamatot és azoknak 2009. május 29. napjától járó késedelmi kamatait, másrészt 5 764 747 Ft tőkét és annak 2009. szeptember 15. napjától járó késedelmi kamatát, valamint 918 770 Ft perköltséget. Az ítélet indokolásában megállapította, hogy a felperes jogelődje a **Pénzintézet** 2008. november 25-én 1-1-08-3800-1668-4 szám alatt Lendület Plusz folyószámla hitelszerződést kötött a perben nem álló **C. C. Kft.**-vel. A hitelszerződés I. pontja szerint a felperesi jogelőd 7 000 000 Ft folyószámla hitelkeret rendelkezésre tartását, illetve kölcsön folyósítását vállalta. A hitel lejárat 2009. november 5. napja volt. A hitelszerződés II.1. pontja szerint a hiteldíj kamatból, a **G. H. Zrt.** kezességvállalási díjából és kezelési költségéből állt. A szerződő felek a szerződésükben az ügyleti kamat, a kezességvállalási díj, a kezelési költség és a késedelmi kamat mértékét is rögzítették a II.1-3. pontokban. A szerződés III.1. pontja szerint a hitel és járuléka visszafizetésének biztosítékeként a felperes jogelődje magánszemély készfizető kezességvállalását és a **G. H. Zrt.** készfizető kezességvállalását kötötte ki. A **G. H. Zrt.** kezességvállalása a tartozás 80 %-ára terjedt ki, míg a magánszemély kezes az összes tartozásért vállalt készfizető kezességet.

E szerződéshez kapcsolódóan 2008. november 25-én a **Pénzintézet** (a felperes jogelődje) és az alperes készfizető kezességi megállapodást kötöttek, amelyben az alperes a **C. C. Kft.**-nek az ismertetett hitelszerződés alapján keletkezett teljes tartozása a visszafizetéséért vállalt kezességet. 2008. november 28-án 53615-1. azonosító számon pedig a **G. H. Zrt.** az ugyancsak e hitelszerződés alapján keletkezett tartozások 80 %-áig vállalt készfizető kezességet.

A hitelszerződés alapján a **Pénzintézet** 6 995 302 Ft kölcsönt folyósított a **C. C. Kft.**-nek. Az alperes 2008. november 25-én 85 000 Ft-ot, december 3-án 105 000 Ft-ot, december 4-én 6000 Ft-ot a **C. C. Kft.** pedig december 11-én 77 000 Ft-ot fizetett be a jogosult folyószámlájára. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a 4.Fpk.09-08-001070. számú felszámolási eljárásban 2009. február 16-i kezdő időponttal elrendelte a **C. C. Kft.** felszámolását. A felszámolás elrendelése miatt a **Pénzintézet** a hitelszerződést a 2009. február 25-én keltezett nyilatkozatával felmondta, amelyről az alperest, mint kezest értesítette.

A **Pénzintézet** a 2008. november 25. és 2009. február 25. közötti időszakra összesen 264 536 Ft hitel, illetve ügyleti kamattal terhelte meg a folyószámlát, valamint 1365 Ft késedelmi kamatot írt elő. A levont költségek összege pedig ugyanebben az időszakban 116 053 Ft volt.

A **G. H. Zrt.** a kezességvállalása alapján 2009. április 28-án 5 764 747 Ft-ot teljesített a **Pénzintézet**-nek, amely teljesítésre figyelemmel a hitelintézet 1 735 604 Ft-ra csökkentette a **C. C. Kft.**-vel szembeni követelését. Ennek az összegnek a 2009. április 29-től 2009. május 29-ig járó ügyleti kamata 19 526 Ft, a késedelmi kamata 8 678 Ft, a kezelési költség pedig 1 446 Ft volt.

A **Pénzintézet** (a felperes jogelődje) 2009. május 28-ával a felperesre engedményezte a **G. H. Zrt.** teljesítését követően fennmaradt 1 735 604 Ft összegű követelését és annak járulékait. A **G. H. Zrt.** pedig a 2009. szeptember 18-án keltezett szerződéssel

engedményezte a felperesre az általa, mint kezes által kiegyenlített 5 764 747 Ft-ból eredő tőkekövetelést és annak járulékait.

A felperes a fizetési meghagyásos eljárásból ellentmondás folytán perré alakult ügyben 1 735 604 Ft tőke, 19 526 Ft lejárt ügyleti kamat és azok késedelmi kamatai, valamint 5 764 747 Ft tőke és annak 2009. szeptember 15. napjától járó késedelmi kamatai, továbbá a perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes az ellenkérelmében vitatta a követelés jogalapját is és összecszerűségét is. Azt elismerte, hogy az ügyvezetése alatt álló **C. C. Kft.** hitelt vett fel a **Pénzügyintézet**-től, amelynek biztosítéka volt a saját készfizető kezességvállalása mellett a **G. H. Zrt.** kezességvállalása is. Az adós cég a **G. H. Zrt.** kezességvállalásával kapcsolatos díjat meg is fizette, ezért - álláspontja szerint - a **C. C. Kft.** tartozásának 80 %-át a **G. H. Zrt.** volt köteles a **Pénzügyintézet** részére megfizetni. Állította, hogy a **G. H. Zrt.** készfizető kezességvállalása az ő készfizető kezességvállalását megelőzte, hiszen a hitelszerződés megkötésének az volt a feltétele, hogy ő is vállaljon kezességet. Álláspontja szerint ezt támasztotta alá, hogy már a hitelszerződés is utalt a **G. H. Zrt.** korábbi készfizető kezességvállalására, amikor megállapításra került, hogy a hitelszerződés hatálybalépésével egyidejűleg megszűnik a 44154 azonosító számú készfizető kezességvállalási szerződés. Az alperes vitatta a felperes jogutódlását is a **G. H. Zrt.** követelése tekintetében, továbbá előadta, hogy megromlott egészségi állapota miatt nem is tudná a követelt összeget megfizetni. Mindezek mellett az alperes beszámítási kifogást is elő terjesztett kártérítés címén, amely követelésének pontos összegét felhívás ellenére sem jelölte meg. Az utóbbi igényét az alperes arra alapította, hogy a **Pénzügyintézet** kárt okozott számára azzal, hogy a **C. C. Kft.** Széchenyi Kártya hitelszerződését jogellenesen tette lejárttá, emiatt kényszerült a cég perbeli, olyan hitelszerződés megkötésére, amelynek kamata kedvezőtlenebb volt. Hivatkozott továbbá az alperes arra, hogy a **C. C. Kft.** részéről is történtek teljesítések, illetve a felperes által folyósított hitel a korábbi kölcsön törlesztésére került felhasználásra, az tehát valójában nem is került kifizetésre a cég számára.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljes mértékben alaposnak találta. Megállapította, hogy a felperes jogelődje (a **Pénzügyintézet**) és a **C. C. Kft.** között bankhitelszerződés jött létre, amelynek alapján a felperes jogelődje kölcsönt folyósított a **C. C. Kft.** részére. Ezt a tényt az alperes sem vitatta. A **C. C. Kft.** teljesítésével összefüggésben az elsőfokú bíróság az alperesnek azt a nyilatkozatát vette alapul, amely szerint további - a felperes által elismertet meghaladó - teljesítéseket nem tud igazolni. Megállapította, hogy a szerződés II.4. pontja szerint a járulékok, tehát az ügyleti, késedelmi kamatok, illetve a kezelési költség tőkésedett és azok után is az ügyleti kamat 6 %-kal növelt összegével egyező késedelmi kamat jár. Az ítélet indokolása szerint az alperes a 2008. november 25-én létrejött kezességi megállapodásban készfizető kezességet vállalt a **C. C. Kft.**-nek az ugyanazon a napon kötött folyószámlahitel szerződés alapján keletkező valamennyi tartozása megfizetésért, amelyekért köteles helytállni. A keresetlevél mellékleteként csatolt szerződés szerint pedig a **G. H. Zrt.** csak az alperest követően, 2008. november 28-án vállalt készfizető kezességet a tartozás 80 %-ának erejéig. Az elsőfokú bíróság a perbeli adatok alapján arra a következtetésre jutott, hogy a **G. H. Zrt.** nem az alperesre tekintettel vagy az alperessel egyidejűleg vállalt kötelezettséget. Ezért a mellékkötelezettek egymás közötti jogviszonyában teljes egészében az alperest terheli a helytállási kötelezettség, a **G. H. Zrt.**-nek pedig a teljesítést követően megtérítési igénye keletkezett.

az általa kiegyenlített követelések erejéig a korábban kezességet vállaló alperessel szemben, amely követelését engedményezési szerződéssel a felperesre átruházhatta és igazoltan át is ruházta.

Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy az engedményezés időpontjában 7 501 753 Ft volt a teljes tartozás, amelyből levonva a **G. H. Zrt.** által teljesített 5 764 747 Ft-ot, a fennmaradt tőke tartozás 1 737 006 Ft volt. Ezért a felperes érvényesíthette az alperessel szemben az általa megjelölt 1 735 604 Ft-ból és annak kamataiból, valamint az 1%-os kezelési költségéből eredő követeléseit.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában rögzítette azt is, hogy hivatalos tudomása volt van arról, hogy a felperes, illetve jogelődje a **G. H. Zrt.** a követelését hitelezői igényként a felszámolási eljárásban is megkísérelte érvényesíteni, ezért a főkötelezett vonatkozásában nem következett be jogvesztés, amelyre az alperes kifogásként hivatkozhatott volna. Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak az alperes beszámítási kifogását sem, arra hivatkozással, hogy az alperes nem a felperessel, hanem a **Pénzüntézet**-tel szembeni kártérítési igényt kívánt a felperes követelésébe beszámítani.

Ez ellen az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen a sérelmezett határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását, másodlagosan pedig az ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, valamint a felperesnek a perköltségeiben történő marasztalását kérte.

Az elsődleges fellebbezési kérelmével összefüggésben állította, hogy az elsőfokú bíróságnak a beszámítási kifogását érdemben kellett volna vizsgálnia. Hivatkozott arra, hogy a felperes a perben érvényesített követelését a **Pénzüntézet**-től engedményezés útján szerezte meg. Az engedménnyel szemben pedig őt megilletik mindazok a kifogások, amelyek az engedményezővel szemben megillették volna. A kártérítési igénye megalapozottságával, illetőleg a beszámítási kifogása elbírálásával összefüggésben szükséges bizonyítás terjedelme, pedig - megítélése szerint - meghaladná a másodfokú eljárás kereteit, ezért kérte a sérelmezett határozat hatályon kívül helyezését.

A másodlagos fellebbezési kérelmével összefüggésben az alperes fenntartotta azt az álláspontját, hogy a **G. H. Zrt.** által engedményezett követelés tekintetében nem állnak fenn azok a feltételek, amelyek a **G. H. Zrt.**-t feljogosítanak arra, hogy tőle követelhessen megtérítést. Hangsúlyozta, hogy 2008. november 25-én a **Pénzüntézet** által korábban, más konstrukcióban már folyósított hitel kiváltására került sor a perbeli hitellel, tehát az újabb hitelből a korábbi - ugyancsak a **G. H. Zrt.** kezességvállalása mellett folyósított - hitel visszafizetésére került sor. Állította, hogy az általa kötött kezési szerződés létrejöttékor a **G. H. Zrt.** kezessége már (még) fennállt, amelyet - álláspontja szerint - az a körülmény is igazol, hogy a hitelszerződésben rögzítették, hogy „a **G. H. Zrt.** korábbi kezesség vállalására vonatkozó 44154 azonosító sorszámú készfizető kezesség vállalási szerződés a hatályba lépéssel együtt megszűnik”. Ez azonban nem változtatott azon a tényen, hogy az általa történt kezességvállalást megelőzően más hitelszám alatt ugyan, de a **G. H. Zrt.** kezessége már fennállt. Mindezekre hivatkozással az alperes állította, hogy ő arra tekintettel vállalt kezességet a visszafizetésért, mert tudta, hogy a tartozás 80 %-ért a kifizetett díjazás ellenében a **G. H. Zrt.** is kezességet vállalt. Emiatt a **G. H. Zrt.** tőle, mint

utóbb kezességet vállaló személytől az általa teljesített tartozás megtérítését alappal nem követelheti.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperesnek a másodfokú perköltségében történő marasztalását kérte. Alaptalannak tartotta azt az alperesi hivatkozást, hogy a **G. H. Zrt.** kezessége az alperesénél korábban már fennállt, mivel a jelen perben érvényesített követelés nem abból a korábbi kölcsönszerződésből ered, amelyre az alperes hivatkozott. A perbeli kölcsönszerződéssel kapcsolatban ugyanis új kezességet vállalt a **G. H. Zrt.**, a korábbi szerződéssel kapcsolatos kezessége pedig megszűnt. Tény, hogy a perbeli hitelszerződés IV.11. pontjában a szerződő felek hivatkoztak arra, hogy a perbeli hitel egy korábbi szerződésből eredő tartozás kiváltására szolgált, ez azonban nem jelenti a két különböző hitelezési jogviszony azonosságát.

A beszámítási kifogással összefüggésben a felperes kiemelte, hogy az alperes nem a felperessel, hanem az **Pénzügyintézet**-tel szemben kívánt volna más, tehát nem a perbeli jogviszonyból eredő igényt érvényesíteni túl azon, hogy a „kárigényével kapcsolatban érdemi bizonyítási indítványa, vagy bizonyítása nem volt”.

Az alperes a felperes ellenkérelmére vonatkozó észrevételében hangsúlyozta, hogy a **C. C. Kft.** tartozása az **Pénzügyintézet**-tel szemben folyamatosan fennállt, amelyen nem változtatott az újabb hitelszerződés megkötése. Ezért a **G. H. Zrt.** kezessége is korábban jött létre, mint az övé. Az ő kezesség vállalása tehát, a változatlan tartozáshoz kapcsolódott függetlenül attól, hogy időközben szerződésmódosításra vagy új szerződés megkötésére került sor. A korábbi hitel kiváltására szolgáló újabb hitelszerződés megkötése ugyanis - álláspontja szerint - nem változtatta meg sem a korábban meglévő hitelezői-adósi jogviszonyt, sem a felperesi jogelőd követelésének jogcímét.

A másodfokú eljárás során a peres felek nem kérték tárgyalás tartását, ezért ítéletként a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja, valamint (3) és (4) bekezdései szerint a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság tényállást a felek jogvitájának elbírálásához szükséges tényeket, körülményeket illetően kellően feltárta, azt azonban részben hiányosan állapította meg. A túlnyomó részben helyes tényállásból viszont részben téves jogi következtetést vont le.

Az alperes a felperes jogelődjével kötött kölcsöntartozásból eredő 1 735 604 Ft és járulékai követelés vonatkozásában a fellebbezésében azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a beszámítási igényét nem bírálta el.

Az elsőfokú bíróság ezzel összefüggő megállapítása az volt, hogy az alperes beszámítási kifogásának azért nem volt jogalapja, mert az alperes beszámítani kívánt követelése nem a felperessel, hanem a **Pénzügyintézet**-tel szemben keletkezett.

A Ptk. 270. § (1) bekezdése alapján azonban a kezes kötelezettsége ahhoz a kötelezettséghez igazodik, amelyért kezességet vállalt. Az alperes, mint jogutód kötelezett tehát alappal érvényesíthette mindazokat a kifogásokat, amelyeket az eredeti kötelezett (a **C. C. Kft.**) érvényesíthetett az eredeti jogosulttal (a felperes jogelődjével) szemben. Ez a

jogszabályhely ugyanakkor nem jogosította fel a készfizető kezes alperest arra, hogy az eredeti kötelezettnek (a **C. C. Kft.**-nek) az eredeti jogosulttal (a **Pénzintézet**-tel) szemben keletkezett olyan egyéb követeléséről rendelkezessen (pl. beszámítási kifogás útján), amelyet ő az eredeti kötelezettől igazoltan nem szerzett meg (pl. engedményezéssel). A (másik) hitelezési jogviszonyból eredő kártérítés iránti követelés pedig a **C. C. Kft.** felszámolási vagyonának körébe tartozott, és e követelés nem került az alperesre engedményezésre (EBH 2000.219.). Az alperes fellebbezési hivatkozása ezért annyiban ugyan alapos volt, hogy az alperes, mint (jogutód) kötelezett a jelen perbeli hitelszerződéssel összefüggésben az engedményes felperessel szemben valóban érvényesíthetett (volna) olyan kifogást és beszámíthatott (volna) olyan ellenkövetelést, amely az engedményezővel szemben, (az értesítéskor már fennállt jogalapon) keletkezett (Ptk. 329. § (3) bekezdés), azonban alanyi jogosultság (kereshetőségi jog) hiányában nem számíthatta be a saját tartozásába az eredeti kötelezett és a felperes jogelődje között korábban megkötött - és teljesítés folytán megszűnt - hitelszerződésből eredően az eredeti kötelezett igényeként általa állított kártérítés iránti követelést. Ezért - mivel az alperes beszámítási kifogása a jogalapját illetően volt alaptalan - helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor a felperest nem hívta fel arra, hogy az alperes által beszámítási kifogásként előterjesztett kárigény elbírálásához szükséges adatokat közölje. Az elsőfokú bíróság tehát helyesen találta alaptalannak az alperes beszámítási kifogását, csupán az annak elutasítására vonatkozó döntés indokolása szorult a fent írtak szerinti módosításra, illetve pontosításra.

Az alperes másodlagos fellebbezési kérelme annak megállapítására irányult, hogy a felperes, mint engedményes nem igényelhetette tőle jogszerűen a **G. H. Zrt.** által a **Pénzintézet** felé (az eredeti kötelezett helyett) készfizető kezesként megfizetett összeget és azok járulékait, arra tekintettel, hogy a **G. H. Zrt.** készfizető kezességvállalása nem az ő kötelezettségvállalását követően keletkezett, hanem már azt megelőzően, a korábbi hitelezési jogviszony idején, folyamatosan fennállt az új kezesi szerződésének megkötéséig.

Az elsőfokú bíróság az alperes és a **G. H. Zrt.** készfizető kezességvállalásával összefüggésben annak tulajdonított ügydöntő jelentőséget, hogy míg az alperes a készfizető kezességet 2008. november 25-én - már az újabb hitelszerződés megkötésének napján - vállalta a **G. H. Zrt.** a készfizető kezesség vállalási szerződést a felperes jogelődjével csak 2008. november 28-án, tehát az alperes kötelezettségvállalását követően kötötte meg. Megállapítása szerint a **G. H. Zrt.** nem az alperesre tekintettel és nem vele egyidejűleg vállalta a készfizető kezességet. Ezért a készfizető kezesek egymás közötti viszonyában a Ptk. 275. §-ában foglaltak szerint az alperest terheli a helytállási kötelezettség. A **G. H. Zrt.**-nek tehát a Ptk. 276. § (1) bekezdése alapján az alperessel szemben megtérítési igénye keletkezett az általa kiegyenlített tartozás miatt, amelyet a Ptk. 328. § (1) bekezdése alapján a felperesre engedményezett, így azt a felperes az alperestől jogszerűen követelhetette.

A perben nem volt vitás az, hogy a **G. H. Zrt.** és az alperes azonos kölcsönszerződés teljesítéséért vállaltak készfizető kezességet, és az sem, hogy a mellékkötelezettségük a **Pénzintézet** és a **C. C. Kft.** hitelszerződésében meghatározott feltételek szerinti kötelezettséghez kötődött, és annak hatálybalépésével vette kezdetét, [hiszen nem létező,

semmis, vagy hatályba nem lépett szerződésből eredően a főadósnak sem keletkezhet kötelezettsége, így azért - értelemszerűen - a kezes(ek) sem felelhet(nek)].

A perbeli „pénzintézet lendület plusz folyószámlahitel szerződés” III.1. pontja alapján a **Pénzintézet** a hitel és járulécai visszafizetésének biztosítékaként alperes neve magánszemély 100 %-os mértékű, valamint a **G. H. Zrt.** 80 %-os mértékű készfizesi kötelezettségvállalását kötötte ki.

A szerződés III.2. pontja pedig azt az érvényességi - hatálybalépési feltételt tartalmazta, hogy „amennyiben a **G. H. Zrt.** a kezességvállalást megtagadja, az ügylet nem jön létre. Ekkor a jelen hitelszerződés érvényét veszti”.

Az ismertetett szerződési rendelkezésekből következően a perbeli hitelszerződés (csak) akkor lépett hatályba, amikor az előírt mindkét biztosítékra vonatkozó szerződés megkötésére sor került. A Ptk. 275. §-ában foglaltak szerint, amennyiben ugyanazért a kötelezettségért egyidejűleg, vagy egymásra tekintettel többen vállalnak kezességet, a kezesek kétség esetén egyetemlegesen felelnek.

Tény, hogy az adott esetben az alperes és a H. Zrt. nem egyidejűleg kötöttek meg a készfizesi kezességre vonatkozó szerződéseiket. Az alperes azonban alappal hivatkozott egyrészt arra, hogy a két kezességvállalás egymásra tekintettel történt. A szerződés ugyanis a hitel biztosítékai körében a kétféle kezességvállalást együtt írta elő, kimondva azt is, hogy a **G. H. Zrt.** kezességvállalása nélkül a hitelszerződés nem is lehetett érvényes, illetve nem léphetett hatályba. (Ilyen feltételt egyébként a magánszemély kezességvállalásához nem fűztek, valószínűsíthetően azért, mert az ő kezességvállalására már a hitelszerződés megkötésekor, 2008. november 25-én sor került). Arra ugyanakkor az alperes a fellebbezésében alaptalanul hivatkozott, hogy a **G. H. Zrt.** készfizesi kezessége a perbeli hitelszerződésre vonatkozóan valójában már korábban létrejött, illetőleg folyamatosan fennállt a **Pénzintézet** és a **C. C. Kft.** között korábban kötött hitelszerződés olyan biztosítékaként, amelyet a szerződő felek csak a 2008. november 28-án megkötött szerződésük „hatálybalépési záradék”-ában szüntettek meg.

A jelen perbeli (újabb hitelszerződés biztosítékaként létrejött) 2008. november 28-i kezességvállalási szerződés ugyanis kizárólag a 2008. november 25-én kötött 1-1-08-3800-1668-4 azonosító számú kölcsönszerződésre vonatkozott. Ezért - az abban foglalt hatálybalépési záradék tartalmától függetlenül - csak a kezességvállalási szerződésben megjelölt hitelszerződésen alapuló tartozást biztosíthatta mellékkötelezettségként. A felperes jogelődjeként a **G. H. Zrt.** is e hitelszerződésből eredően teljesítette a főadós tartozásának 80 %-át. A **G. H. Zrt.** jelen perbeli készfizesi kezességvállalását tehát a 2008. november 25-én létrejött hitelszerződést megelőzően már létrejöttnek tekinteni nem lehetett.

Az alperes, mint készfizesi kezességet vállalt magánszemély a hitelszerződés tartalmát pontosan ismerte, hiszen ő írta alá a hitelszerződést is a **C. C. Kft.** ügyvezető igazgatójaként.

Nyilvánvalóan pontosan megismerte a hitelszerződés teljes tartalmát a **G. H. Zrt.** is a 2008. november 28-án történt kezességvállalása előtt (amely hitelszerződés II.1.2. pontja tartalmazta az ő kezességvállalási díjára vonatkozó kikötést is). Ilyen körülmények között

pedig az alperes - tartalma szerint - alappal állította, hogy az adott hitelszerződés teljesítéséért a készfizető kezesek egymásra tekintettel vállaltak kötelezettséget. Mindemellett megállapítható a perbeli esetben a Ptk. 275. § (1) bekezdésében meghatározott másik vagylagos feltétel fennállása is.

Tény ugyan, hogy a **G. H. Zrt.** a kezességvállalási szerződését csak az alperes 2008. november 25-i szerződéskötése után 2008. november

28-án írta alá. A hitelszerződés III/2. pontjába foglalt hatálybalépési záradékra tekintettel azonban megállapítható, hogy a hitelszerződés csak 2008. november 28-án a H. Zrt. kezességvállalásakor lépett hatályba, amellyel egyidejűleg mindkét kezességvállalásra sor került.

Nem volt vitás a perben, hogy a **G. H. Zrt.** az általa vállalt (80 %-os mértékű) készfizető kezesi kötelezettségét a felperes (egyik) jogutódja, a **Pénzintézet** felé teljesítette, amely a Ptk. 276. § (1) bekezdésén alapuló megtérítési igényét megalapozta. Ezt a követelését a **G. H. Zrt.** igazoltan engedményezte a felperesre. Az általa jogszerűen, engedményezhető követelés azonban nem haladhatta meg az őt jogszerűen megillető követelés mértékét.

Arra tekintettel pedig, hogy a jelen esetben a lényegében egyidejűleg és egymásra tekintettel készfizető kezességet vállalt mellékkötelezettek a Ptk. 275. §-a szerint a főkötelezett teljesítéséért egyetemleges felelősség terhelte a jogutód felperes által érvényesíthető követelés megállapításakor a Ptk. 338. § (1) bekezdését kellett (volna) alkalmazni. E rendelkezés szerint az egyetemleges kötelezetteket - ha jogviszonyukból más nem következik - a kötelezettség egymás között egyenlő arányban terheli. Amennyiben pedig valamely társkötelezett a jogosultnak a saját kötelezettségét meghaladó szolgáltatást teljesített, a többi társkötelezzettel szemben - a követelésnek őket terhelő része erejéig - megtérítési követelése keletkezett. Mindezekből következően a felperes jogelődjeként a **G. H. Zrt.** az alperessel szemben jogszerűen csak az általa teljesített (80 %-os mértékű) tartozásnak az őt terhelő felét meghaladó részét (tehát a teljes tartozás

40 %-át) követelhetette. Ennek megfelelően az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletének az 1 735 604 Ft tőkeösszegben és járulékaiban marasztaló rendelkezését helybenhagyta, a további 5 764 747 Ft tőkeösszegű marasztalási összeget illetően azonban az alperes fizetési kötelezettségének összegét, annak 50 %-ára, tehát 2 882 373 Ft-ra és annak járulékára leszállította, a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

Az alperes részben eredményes fellebbezésére tekintettel a felek elsőfokú pernyertességének-pervesztességének aránya megváltozott, amelyre tekintettel az ítéletábla az alperes által a felperes javára fizetendő elsőfokú (rész)perköltség összegét 565 700 Ft-ra leszállította, a Pp. 81. §-a és a

Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A másodfokú eljárás során nagyobb arányban pervesztes alperest kötelezte az ítéletábla a felperes ügyvédi munkadíjból eredő másodfokú (rész)perköltségének megfizetésére is, amelynek összegét a Pp. 81. §-ának figyelembevételével, a Pp. 79. § (1) bekezdése szerint hivatalból határozta meg, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, és az (5) valamint (6) bekezdései alkalmazásával. (A 3. § (6) bekezdésének alkalmazását a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenység csekély volta mellett a fellebbezés tárgyaláson kívüli elintézése indokolta.)

Az IM rendelet 4/A. § (1) bekezdésének alkalmazásakor az ítéletábla már

a 27 %-os mértékű általános forgalmi adót vette figyelembe.

Az alperes javára a másodfokú eljárásra vonatkozóan engedélyezett teljes személyes költségmentesség folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéknek a felperes a pervesztességére számított összegét köteles megtéríteni az államnak a Pp.81.§ (1) bekezdése és „Az illetékekről” szóló többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése alapján irányadó „A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban” tárgyú 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (R.) 13. § (2) bekezdése valamint a 15. § (1) és (3) bekezdései alapján. Az azt meghaladó feljegyzett fellebbezési illetéket pedig az alperes költségkedvezménye folytán a R. 14. §-a alapján az állam viseli.

D e b r e c e n, 2012. február 14.

Erőss Károlyné dr. Vajvoda Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -